

FOTO: MIKE DEFERME

‘Waarom bent u begonnen met schrijven? Hebt u zich al die tijd niet vergist?’ Dit is de onderliggende, nogal lapidaire vraag die Gruwez zich in dit boek stelt. Het leidt hem niet alleen tot bespiegelingen over zijn eigen poëzie, maar ook over die van talloze anderen: van Herman de Coninck, Leonard Cohen tot Hester Knibbe, Menno Wigman en Miriam Van hee. In dit werk zijn allerlei kruisbestuivingen te vinden met onder meer de wereld van de kunst, de muziek en het proza. Zijn belangstelling behelst zowel het verhevene als het aardse: hij wil de hemel en hij wil de straat.

Luuk Gruwez (1953) is een schrijver die van alle markten thuis is. Verhalend proza, autobiografisch werk, toneelteksten, columns, essays – al die genres zijn verenigd in zijn ondertussen omvangrijke en gevarieerde oeuvre.

* Gruwez vormt een categorie op zich: hij weet illusieloosheid en troost op een heel aardse wijze met elkaar te verbinden. – Peter de Boer in *Trouw*

www.arbeiderspers.nl
www.luukgruwez.be

LUUK GRUWEZ IK WIL DE HEMEL EN IK WIL DE STRAAT

LUUK GRUWEZ

IK WIL DE HEMEL EN IK WIL DE STRAAT
POËZIE EN TRAWANTEN

